

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Αδιέξοδη οικονομική πολιτική

7270

26/3/14

Το «πλεόνασμα» προέκυψε με την κατ' επιβολήν «αφαίμαξη» μέσω της υπερφορολόγησης εκατομμυρίων ελλήνων πολιτών. Χιλιάδες θέσεις εργασίας θυσιάστηκαν, το Δημόσιο δεν πλήρωσε ληξιπρόθεσμες οφειλές, έγιναν σκληρές περικοπές σε μισθούς και συντάξεις.

Πρόκειται για ένα πλεόνασμα με τεράστιο κόστος ενταγμένο σε μια εκλογική μόνο στρατηγική πρόωρης προεξόφλησης μιας εξόδου από την κρίση, που ούτε δεδομένη είναι ούτε εύκολη υπόθεση. Μια «φυγή προς τα εμπρός», με διανομή «κοινωνικού μερίσματος», ως εφάπαξ επιδόματος, και όχι μιας διαρθρωτικής μεταβολής και προεξόφλησης μιας μείωσης του χρέους πριν από τις ευρωεκλογές, για την οποία δεν είναι ακόμα προετοιμασμένη η Ευρώπη.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Όταν μόνον οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τους συναλλασσόμενους με το κράτος πολίτες και επιχειρήσεις υπερβαίνουν τα 5 δις ευρώ, δεν είναι θράσος να μιλάμε για πλεόνασμα, το οποίο δεν γίνεται οικονομικό αλλά πολιτικό εργαλείο ενόψει εκλογών;

Μπορείτε να φανταστείτε ένα καταχρεωμένο οικογενειάρχη να μπαίνει ξαφνικά στο σπίτι του και να μοιράζει πεντακοσάρικα στα παιδιά και τη σύζυγό του ανακοινώνοντας με στόμφο πως αυτόν τον μήνα πέτυχε «πλεόνασμα»; Όταν θα τον ρωτούσαν πως έγινε αυτό το θαύμα και απαντούσε ότι δεν πλήρωσε το ενοίκιο, το ασφαλιστικό Ταμείο, τη δόση του δανείου και τις πιστωτικές κάρτες, τι είδους απάντηση θα έπαιρνε γι' αυτό του το «κατόρθωμα»;

Αν πληρώνονταν οι συντάξεις που εκκρεμούν, τα χρέη πάσης φύσεως του κράτους προς τους πολίτες, τότε θα είχαμε «πλεόνασμα» ή έλλειμμα;

Πλεόνασμα με ταυτόχρονη μείωση του ΑΕΠ: πόσο θετικό είναι για την οικονομία και την κοινωνία;

Είναι σοβαρή πολιτική να κόβετε από τον οικονομικά αδύναμο πολίτη τις ελάχιστες φοροαπαλλαγές και τα επιβεβλημένα κοινωνικά επιδόματα και μετά να του δίνετε 500 ευρώ εφάπαξ, ως «κοινωνικό μέρισμα» παραμονές εκλογών;

Κατά γενική ομολογία πλέον, για κάθε μία μονάδα του προϋπολογισμού (μείωσης του ελλείμματος ή αύξησης του πλεονάσματος), χρειάζονται πολλαπλάσια μέτρα, καθώς επηρεάζεται η πραγματική οικονομία (ο πολλαπλασιαστής είναι 1,8 πλέον μετρημένος). Το οποίο σημαίνει ότι η βελτίωση κατά 1 δις του προϋπολογισμού προκαλεί διπλάσια απομείωση της οικονομίας. Τα τελευταία 4 χρόνια το έλλειμμα του προϋπολογισμού μειώθηκε κατά 12 μονάδες του ΑΕΠ ενώ προκλήθηκε σωρευτικά ύφεση κατά 28 μονάδες του ΑΕΠ. Συνεπώς, καθώς συρρικνώνεται η βάση (η πραγματική οικονομία), εάν θέλουμε να βελτιώσουμε κατά 1 δις τον προϋπολογισμό, λαμβάνουμε μέτρα - μείωση δαπανών ή αύξηση εσόδων - πολλαπλάσια του 1 δις. Η διακήρυξη ότι «αυξήσαμε το πλεόνασμα και τώρα το επιστρέφουμε» δεν είναι ηλιθιότητα, όταν το όφελος για την οικονομία θα ήταν πολλαπλάσιο εάν δεν είχαμε δημιουργήσει το πλεόνασμα και δεν είχαμε περικόψει ή απλώς είχαμε από την αρχή αναδιανείμει τις δαπάνες υπέρ όποιου σκοπού θέλαμε;

Η κυβέρνηση από τον Οκτώβριο του 2013 θριαμβολογεί ότι, αντί για ισοσκελισμένο προϋπολογισμό που είχε την υποχρέωση να πετύχει, έχει πετύχει πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο στη συνέχεια αυξάνει κάθε μήνα. Ποια θα ήταν η καλύτερη επιλογή για την οικονομία και την κοινωνία το 2013; Ένας ισοσκελισμένος προϋπολογισμός με τα έξτρα λεφτά του πλεονάσματος μέσα στην ασφυκτιούσα οικονομία ή το στράγγισμά της χάριν ενός μεγάλου - κατά την κυβέρνηση - πλεονάσματος, άλλα πρώιμου σύμφωνα με το πρόγραμμα της τρόικας, που διαλύει την πραγματική οικονομία;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Είναι το πλεόνασμα απόδειξη ανάκαμψης της οικονομίας; Νομίζετε, ότι ξεγελάει τους πρωταγωνιστές της εναπομείνουσας παραπαίουσας επιχειρηματικότητας, που ακόμα και οι κολοσσοί της φεύγουν, όσοι μπορούν, εκτός Ελλάδας για να επιβιώσουν από το ασφυκτικό και διαρκώς μεταβαλλόμενο φορολογικό πλαίσιο, τη δραματική έλλειψη ρευστότητας στην αγορά και τον ασύμφορο δανεισμό;

«Πρωτογενές πλεόνασμα» 2,9 δις ευρώ, όταν οι ετήσιοι τόκοι που οφείλουμε είναι 10 δις ευρώ, σημαίνει ένα από τα ακόλουθα. Αν όλο το ποσό των 2,9 δις δοθεί για την αποπληρωμή των τόκων, τότε θα χρειαστεί να δανειστούμε 7,1 δις ευρώ για να αποπληρώσουμε τους τόκους της περιόδου. Αν δοθεί το ποσό των 2,4 δις για την αποπληρωμή των τόκων (καθώς από τα 2,9 δις ευρώ θα αφαιρεθούν τα 500 εκατ. που θα διατεθούν για το «κοινωνικό μέρισμα»), τότε οι δανειακές ανάγκες της χώρας θα αυξηθούν κατά 500 εκατ. ευρώ, εφόσον δεν αυξάνεται η εγχώρια παραγωγή, (αν υπήρχε υψηλός ρυθμός ανάπτυξης, τότε μέρος των 500 εκατ. ευρώ θα προέκυπτε από τους νέους φόρους της πρόσθετης παραγωγής). Οπότε, ο αναπόφευκτος δανεισμός μας θα είναι μικρότερος στην πρώτη περίπτωση και εύλογα μεγαλύτερος κατά 500 εκατ. ευρώ στη δεύτερη. Το ερώτημα που προκύπτει είναι: Από πού θα δανειστούμε τα παραπάνω ποσά για να καλύψουμε την πληρωμή των τόκων, με τη λήξη του (παρόντος) μνημονίου; Από εσωτερικό δανεισμό; Θα στραφούμε στις λεγόμενες αγορές (εκεί όπου θα συναντήσουμε ασύμφορα επιτόκια), ή εκ νέου προς την ΕΕ ή σε άλλους φορείς (ΔΝΤ) και που θα απαιτήσουν νέο μνημόνιο;

Καλά είναι τα σενάρια αισιοδοξίας - εύλογη η πολιτική σκοπιμότητά τους - αλλά όταν δεν ακουμπάνε σε πραγματικά δεδομένα, γίνονται μπούμερανγκ και βλάπτουν το φρόνημα της κοινωνίας. Τα κρίσιμα θέματα για τη χώρα σήμερα είναι δύο: η σημαντική μείωση του χρέους και η είσοδος της χώρας στην ανάπτυξη. Ο φαύλος κύκλος των υφεσιακών πολιτικών συνεχίζει, σοβαρές επενδύσεις δεν γίνονται και σε συνθήκες διαρκών τραπεζικών ελέγχων (μετά την Μπλακρόκ ακολουθούν οι έλεγχοι της ΕΚΤ), η ρευστότητα έρχεται με το σταγονόμετρο. Για τη μείωση του χρέους, που σ' αυτές τις συνθήκες είναι κατεπείγουσα ανάγκη, η Ευρώπη δεν βιάζεται να δώσει λύση.

Η κυβέρνηση λέει ότι η χώρα δεν θα χρειαστεί «ούτε νέο δάνειο ούτε νέο Μνημόνιο». Πόσο ρεαλιστική είναι η θέση αυτή με βάση τις εξελίξεις της ελληνικής οικονομίας; Πόσο το θέλουν αυτό οι εταίροι-δανειστές μας ή είναι έτοιμοι να συνδράμουν σε κάτι τέτοιο; Παρά την εικόνα «επιτυχίας» που εκπέμπει η κυβέρνηση, υπάρχουν τα δεδομένα που να επιβεβαιώνουν μια σημαντική ποιοτική τομή στην εξέλιξη του ελληνικού προβλήματος;

Αθήνα, 26 Μαρτίου 2014

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών